

Kvalifikācijas darbs – Komiksu grāmata un darbu prezentējošs materiāls

Latvijā jau ilgu laiku tiek publicēti komiksi bērniem, bet tie ir ārzemju komiksu tulkojumi bez saistības ar latviešu kultūru. Vienīgais ievērojamais komikss, kas saistīts ar latviešu kultūru ir mākslinieka Kao Vjeta komikss par Lāčplēsi. Kao komikss tagad jau ir sasniedzis savu ceturto sējumu "Kurbads". Šī komiksa panākumi liecina, ka Latvijā tomēr ir lasītāju interese par komiksiem. Arī lielais komiksu apjoms no ārzemēm, ko piedāvā izdevniecība Jānis Roze liecina par to, ka komiksi Latvijā var atrast lasītājus. Meklējot iedvesmas avotus, uzreiz pievērsos Maika Mignolas "Hellboy" komiksiem, kuros stāsti bieži atsaucas uz dažādu valstu mitoloģiju un pasakām (2.1. att.). Mignola savus tēlus bieži sedz ēnās un slēpj tumsā, rādot tikai nepieciešamo.

2.1. att. Mike Mignola *Hellboy*

Strādājot pie komiksa, izpētīju vairākus māksliniekus, kas ilustrējuši grāmatas un komiksus un atstājuši uz mani iespaidu, devuši iedvesmu darbam. Pats pirmais un galvenais ir Maiks Mignola (*Mike Mignola*), kura "Hellboy" komiksi definēja manu priekšstatu par šausmu stāstiem komiksu formā un atmosfēru, kādu var iegūt tikai caur grafisku līniju. Viņa ilustrācijās stāsta klusie momenti ir tikpat svarīgi un aizraujoši kā lielie, episkie momenti (2.2.att.).

2.2. att. Mike Mignola *Hellboy: The Corpse*

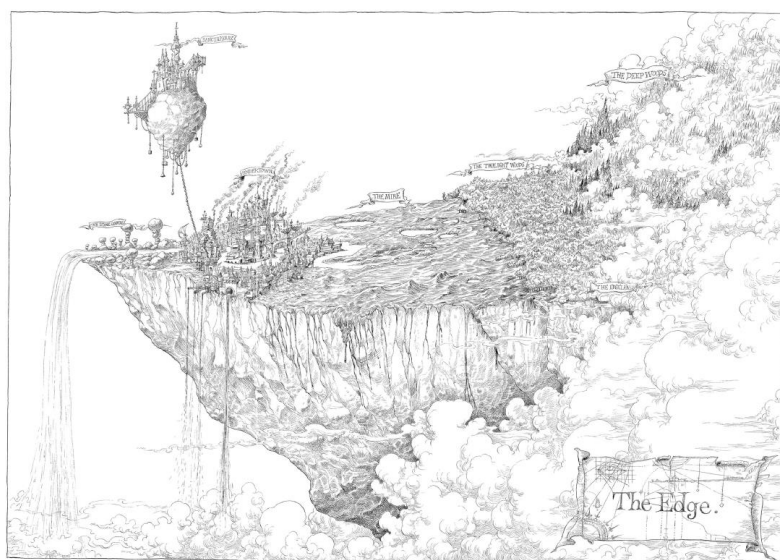
Kā vēl viens no paraugiem, ko pētīju, bija ilustratora Bernija Vraitsona (Bernie Wrightson) darbi – specifiski viņa gotiskās ilustrācijas Mērijas Šelijas (Mary Shelley) Frankenšteina adaptācijai (2.3. att.).

Art by Bernie Wrightson for his Frankenstein Illustrated Edition comic book brain.com

2.3. att. Bernie Wrightson's *Frankenstein*

Atsaukos arī uz ilustratora Krisa Ridela (Chris Riddell) darbiem "Malaszemes Hronikas" grāmatās (2.4. att.). Lai gan visi trīs minētie ilustratori viens no otra atšķiras, visi ir spējīgi radīt unikālu vīziju iepriekš zināmām mitoloģijām. Kris šajā gadījumā ir izņēmums, jo viņš bija atbildīgs par "Malaszemes Hroniku" vizuālo attēlojumu jau no paša sākuma, taču viņa talants radīt pilnīgi jaunu, neredzētu pasauli un ar savu grafisko stilu likt tai atdzīvoties lasītāja acu priekšā ir nenoliedzams piemērs, no kā mācīties.

2.4. att. Chris Riddell *Chronicles Of The Edge*

Veicot darbu sapratu, ka komiksi un bērnu grāmatas kā stāsta pasniegšanas veids ir ļoti tuvi. Abi izmanto ilustrācijas un tekstu, lai attēlotu pasaku notikumus. To galvenā atšķirība ir tas, ka komikss sapludina abas mākslas formas vienā.

Izvēle darba realizācijai bija skaidra jau no paša sākuma. Izvēlējos metodi, ar ko pats esmu labi pazīstams un ir populāra no to pirmsākumiem līdz pat mūsdienām – ilustrēt komiksu ar tušu un rapitogrāfiem. Precīzās melnās līnijas uz balta papīra dod iespēju skaidri un efektīvi attēlot galvenos notikumus un vadīt lasītāja skatienu, uzsverot svarīgo. Šī metode kļuva populāra starp komiksu māksliniekiem arī tādēļ, ka tā dod iespēju daudz ātrāk ilustrēt stāstu un nenokavēt termiņus.

Komiksa mērķauditorija ir bērni un pusaudži vecumā no 8 līdz 16 gadiem, lai gan darbu veidoju ar domu, ka to varēs lasīt jebkura vecuma cilvēks, kam interesē latviešu tautas folkloru vai komiksi kā mākslas veids. Izvēlētajā metode ar dažādajiem stiliem dos lasītājiem lielāku ieskatu komiksu daudzveidībā un mākslinieciskajā potenciālā. Izmantojot komiksu stilu un unikālo tēmu par velnu, kā arī piesaistošu virsrakstu, ceru piesaistīt lielāku latviešu lasītāju skaitu, jo pagaidām tas ir relatīvi mazs.

Darbs tiek zīmēts uz lielāka papīra, kā drukāts, lai dotu man iespēju vairāk pievērst uzmanību sīkākām detaļām, bet gala produkts joprojām ir viegli pārnēsājams un ir tuvāks grāmatas formātam.

Paredzēju izmantot grafisku pieeju komiksa ilustrēšanai, jo šī metode man vislabāk zināma un, noteikti, visērtākā un ātrākā.

Realizēšanā sāk ar skicēm ar zīmuli, pēc tam tās tiek apstrādātas un pielabotas ar rapitogrāfiem un tušu. Teksta ievietošana tiks veikta ar datoru, izmantojot *Adobe Illustrator*, kad ilustrācijas būs pabeigtas. Šim darbam nerakstīju pilnu scenāriju pirms ilustrēšanas, jo, sen atklāju, ka vieglākais veids kā vienam strādāt ir, sadalot stāstu pa noteikto lappušu skaitu, sadalot lappusi paneļos, ierakstot īsu aprakstu pašā panelī, tad, zīmējot izdomāt precīzo tekstu balstoties uz tēlu pozām, sejas izteiksmēm un kontekstu, tā, manuprāt, piešķirot darbam dabīgāku plūsmu.